

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

2. Consideratæ prout est Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

adeò sunt humanæ fragilitati affixa, ut mirum non censeatur, etsi frequentius in eadem relabi contingat: nec obinde abiici animus, aut intermitti debet Sacramentorum usus.

Sed personas devotioni deditas sæpius confessionem iterantes adhorror, duo animadvertant: primò, ne Sacramentum reperant ex consuetudine, vel quia sic habituatæ. Secundò, ut materiam Sacramento necessariam rite administrent, quæ est peccatum mortale aut veniale cum dolore omnem alium dolorem excedente ac sincero emendationis proposito. Magnum subest periculum, nè plurium devotorum cæteroquin hominum exomologes sint imperfectæ, & ut dicitur, informes; in quarum complementum, nisi quidpiam speciatim eorum gravet conscientias, potest elici contritionis actus de peccato aliquo, jam alias in confessione expresso.

Contrahamus in compendium secundam rationem desumptam è Pœnitentia spectata, ut Sacramentum quoddam.

Intentio Dei in institutione Sacramenti Pœnitentiæ teste D. Paulo fuit, ut, quemadmodum Christus in Cruce mortuus figura extitit peccatoris, oneratus extrinsecus maledictionibus legis; *Maledictus, qui pendet in ligno.* Ita peccator verè pœnitens sit imago Christi morientis, & per Sacrificium cordis sui contriti, ac præ dolore disrupti representet Sacrificium Crucis, atq; tali modo mortuus peccato per reditum denuò ad gratiam fiat imago Resurrectionis Christi: *Ut quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vite ambulemus.* Propterea necesse est, ait S. Zeno Veronensis, ut gladius doloris penetret cor pœnitentis, qui uno ictu occidat veterem,

II.
Punctum!

Deut. 21. 23.

Rom. 8. 6.

N n 2

simul-

simulq; novum procreat hominem: *Descendit gladius in viscera peccatoris, uno ictu interficit veterem hominem, creat novum.* Requiritur à pœnitentibus è sacro tribunali revertentibus, ut cum veritate gloriari possint: mortui sumus peccato, & vivimus de novo, vitâ resuscitatâ fruentes. Quid verò innuit phrasis ista, *mori peccato?* Respondet breviter S. Prosper. *Non ampliùs hære in peccato, damnandis operibus non vivere.*

Si cognoscere cupitis, docet D. Paulus, quisnam sit verus dolor, cujus flammis ardeat Sacrificium cordis verè contriti, attendite ejus comitem tristitiam; nam *quæ secundum Deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stabilem operatur.* At quia major pars pœnitentium non unum priùs progreditur passum, quin duos retrorsum cedat, cumq; in promissis ipsorum confessario factis nil deprehendatur nisi vaga mentis inconstantia, ac perfidia, censendum, tristitiam illorum nequaquam secundum Deum fuisse, neque firmæ alicui resolutioni seu proposito connexam esse.

Duo sunt Christianorum in hoc puncto deficientium genera, seq; involventium huic malo, ad quod falsa & dolosa ista pœnitentia eos abducit. Sunt quidam confitentes, positivè simul erga peccatum affecti, de quo deserendo non cogitant: ideo in conscientia suæ erroneis dictaminibus stabiles manent, seq; ipsimet exæcant, ne delicta sua cognoscant. Hic mercator, iste opifex se de injuriis in commercio suo admissis non accusat, nec de usura & iniquis nimium censibus exactis. Quare? responsum dabit, se non credere, quòd ob similia Deum habeat offensum.

Filiæ sæculi hujus, vanæ puellæ, brachiorum, colli &c.

li &c. nuditatem, aliasque Dei legibus damnatas mundi inventiones, quas adhibere solent, lascivientes ætatis petulantias, quibus affuetæ, in confessione non exprimunt. Cur? quia animum non habent se corrigendi. Quare? quia sunt penitus talibus peccatis immersæ. Ergo voluntas in iis est ligata, & consequenter sunt incapaces conversionis cordis, quod Deus à nobis exposcit, ut suam nobis gratiam communicet. Corda illorum immobiliter defixa subsistunt in malo, reverti ad Deum nolunt, positivum proinde obicem veræ pœnitentiæ opponunt.

Alii negativum defectum admittunt, quatenus non præstant, ad quæ obligarentur ad obtinendas adeò potentes & efficaces gratias, sine quarum ope à peccatis abstrahi nequeunt. Quod Christus olim de enurgemeno pronuntiavit, in eodem quadrat: *Hoc genus (demoniorum) non ejicitur nisi per orationem & jejunium.* Matth. 17. 10. Inveterata enim ipsorum peccata delendi, alia media non suppetunt, quàm jejunium, preces, eleemosynæ. Unde concludo, quòd enormes ejuscemodi peccatores maledictionem falsæ illorum pœnitentiæ annexam à Deo evadere nequeant, nisi mediantibus heroicis conatibus, generosis resolutionibus, extraordinariis animi applicationibus, quibus solùm intervenientibus mediis consequentur veram pœnitentiam in præsentem, in futuro sæculo gloriam. Amen.

